

Kolme //

Historiallista ja Kaunistä

Wirttä,

Ensimmäinen:

Sangen peräänajateldawa
Uwoimill' korwill' Christityt, Kuul-
kat, &c.

Toinen:

Woi mainittu maljamäen &c.

Kolmas:

Kaikkein pitä ottaman waari Kosk' &c.



1702

Handwritten text, possibly a title or date.

1702

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.

Handwritten text.



Handwritten text at the bottom of the page.



Ensimmäinen:

v. 1.

Uvoimill' korvill' Christityt, Kuulkaat
mitä minä sanon nyt! Ilmoitta ihmeit ai-
won: Kuin ennen tott jo monda vuott, On
kuulunut monin Maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupungist, On
lähten nyt ihmisist Kulkemaan ymbäri Maa-
ta, Judan Sugust, Häijyst lugust, Kuin
pidemäld kuulla taitan.

3. Aivan Oppenut Sazan Maast, Dok-
tor Paulus tapaturmast, Hamborin Kirko-
sa juuri, Hänen jalvoill näki paljal, Kost
pakainen oli kyll suuri.

4. Wiis sata vuotta ja tuhannen Nel-
jäkymmend' ja seikemän, Jo Christusest ku-
lunut oli. Kost mainittin Nimi JEsus,
Hartast itki hän ja rukoili.

5. Waateil käwi hän huonommill, Si-
dotul Hamell pitkil hihoil, Hiuret oli pitu.

dens täyttän, Vanhary vuoden wiidenkymmenen, Ja ei wanhemmar hän näyttän.

6. Englands, Spanias ja Puolas, Italias ja Idäises Maas Tämä Mies usiast käyne, Missä Maan-paikas hän waeldaa taas, Sen Kielen hän kohta taine.

7. Rupeis Doktor ihmettelemään, Ja hänelä kohta kyselemään, Ett talwel oli alasti; Bastais wisist: Jerusalemist Olen minä tänne tullut.

8. Viras olin minä Suutarin, Näin kuing Christus piimattin, Sidottuna Jangina oli, Wikoil piestin, sitt pääl ristin Hengens annoi, ja myös kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans Elin heidän julmudesans, Pidin Hänen pilkkana juuri, Sill wiel elän tänä päivän, Tai palkka on paha ja suuri.

10. Ilkiäy silloin ajattelin, Pettäjäy Hänen myös luulin, Pyysin Händ kuolemaan autta, Minä siis tein kuin parhain woin, Ett häpiäl olis tullut hautan.

11. Warhain kost Hän Duomittin, Minä kiirust kotjan juorin, Ilmoitin wäellen tätä, He kazelit ja riemuishi, Ett Christu-rell oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristins kans Christuren käywän murheisans, Lapsi wähä oli mul sylis, Luffas ja työs sin oli Hän myös, Waan ei apu löytyy niis Kylis.

13. Aikoi tätä kuormaa kandaisans, Werta punaista wuodattaisans, Lewätä seinän

päällä, Minä vihaisest kyll pikaisest Käskin
Hänen pahalle tielle.

14. Liiku pian, ja joudu nyt Siihen
paikkaan, kuins olet ansainut; Waan Hän
mua wastais ja sanoi Minä lewon san,
sinä ymbäri Maan Duomio-päiwän ast saat
samoill.

15. Niwan pian panin maahan Lapsen
wähän, ja kulkeman Rupeisin sillä hetkell;
Kahoin hartast, kuing katkerast Christus oli-
kowall retkell.

16. Iso tuska mun kohta sin, Sen het-
ken perästä käsitt, Maantie mun tahdoi pet-
tä, En osann tiet sinn, Jerusalemiin, Täy-
dyi Waimon, Lapsen jättä.

17. Niin jouduin kauwas muille Mail,
Kusa minä olin monda wail, Kotia wii-
mein mennä aiwoin, Kuin jouduin sinn kat-
kerast itkin, Kiwirounio oli waiwoin.

18. Ei ole tai suupalti Mies, Kuin kuul-
tu ombi mones ties; Hiljarens igens kät-
tä, Puheis siwiä, Menois nöyrä, Kuliar'
hänens ain näyttä.

19. Naurusa suu ei ikänäns Ole nähty
händ' eik' pettäwän Rahast ei tiedä mitän;
Waan sondiäns itke päänäns: Jumal Hä-
nest murhen pitä.

20. Suuresa Wormsin Kaupungis, On
äffen nähty hän wißist Rukouris wirian
kowin, Pääns kallistain, polwens rottistain,
Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmellinen Ollis meidän ymmärryksen, ajatuksen kauwas wiene, Kuitengin tdis, sekä puheis, Jumal juur wälewä liene.

22. Armollas luulen minä niin, Ett' Jumal on sen Miehen siin Pannu todistajar meille, Judalaisill, uskottomill, Ett tulisit autuden tielle.

23. Katt sydämmestän kauhistun, Jos wäärän Duomion tygd istun, Ja neuwon ahkerast juuri, Wälttämään pahoi riidoi ja waloi, Taihk wihastu Herran se suuri.

24. Judalaiset owat soliat, Ei ymmärrä tätä asiat, Mutt pilkkawat Herran Nime Waan kaikki me, kuin uskomme, Saamm Hänest autuden imee. Amen.

Toinen:

Woi mainittu Maljamäen maja, Kust ihme ääni tai kaja: Ett hxi kräpistynyt Knapi, Katas-myllyn jauhamaan saapi.

2. Ajall yhdell kuukaudell talwell, Niin ettei hän monda palwell, Kanfans ylds auttamaan tätä, Eik puhettans takaisin jättä.

3. Waan Dragonans kanka sen snällin, Balmix walmistapi koht drällin, Tawall ihmettelidawall uudell, Hamball ymbär pyörivän kuudell.

4. Josa puusta ja raudast on napa, Josta konsti kaik ei tapa, Ett nawall' pienell kuin pinnall, Hän jauhatta isosten rinnall.

5. Kattat molemmat wielä liene, Toit mädänn' Mändy ymbäri wiene, Wiha wäateill wäännetyt kiini, Kost saapuill ei osann' oll' niinii.

6. Koko rakennus tehty on todell, Täsä Myllys, kuin näkypi monell', Senkaldaissell kási-alall, Ett monda wiell' waaditaan walall.

7. Niist, jotka kuusdelit juttuu; Kuin teki tai monesti tuttu, Kurjest' nimeld' Simon talon Anti, Luwaten edeslasketa Slantii.

8. Niin paljon kuin Dalderi Waskee, Kay sataa hän Pöydälle laskee, Jos Mylly waan Andreren päiwär, Stuopingin Jauhoi tekisi Leiwär.

9. Tähän asian wiel igensä solme, Luwaten jata Dalderi kolme, Lukia mies Lukkari aiwan Niin sälytti selkänsä waiwan.

10. Kost laki tätä asiaa tutki, Jota wäännellän monin mutkiin, Niin Skrifwari kiufata pyytä, Welii Weisajaa juur ilman syytä.

11. Luullos siin' ett' säatais hånd paulaan, Synst siit' ett' juttu täl' laula; Waan ihop laskee hän siinii, Taritesans sowingon neljä Karosinii.

Kolmas samalla tawalla.

Kaikkein pitä ottaman waari, Koff saa-
pull on Luffari Jaari, Ettei Särwett', Wii-
naa tai' Tarii, Annera häll waan wettä
klarii.

2. Sill kaikkein kuoppaa hän kaiwaa,
Korkiaa Esiwaldaa myös waiwa; Toiwom
ylönrikkay' niin aiwan, Sakkorahoist, ett
rakennais Laiman.

3. Weljen wikoja tulis peittä, Eif' fiwe
kuorman pääll heittä, Waan paremmin
Särwetyst' keittä, Joill' köyhät rawihis
heitä.

4. Waan eiv' he täst' ensingän huoli,
Koff täytet on oma suoli, Waan ambu-
wat wihansa nuoli, Pyytäin Lähimmäi-
stänsä wuoli.

5. Waan Jumala siunatkon Lakii, Kuin
wäärydest' oikeuden haki, Ja kannetun pe-
lasti kandest, Kandajan welan
annoi myös ander.
